

For det andet betyder det, at bidraget opdeles i et fast garantibidrag og i et bonusbidrag. Garantibidraget anvendes til optjening af egenpension, og bonusbidraget overføres til kollektivt bonuspotentiale. Ændringen betyder, at der optjenes garanteret pension ud fra en højere andel af bidraget, end tilfældet er i dag.

For det tredje er der samme bonusprocent til alle. Bonuspotentialet er i dag er opdelt i to: et bonuspotentiale, der vedrører pension optjent til og med 2001, og et andet bonuspotentiale optjent fra og med 2002. Der anvendes således i dag forskellige procentsatser, når pensionerne reguleres.

Lovforslaget her er identisk med L 22, der blev fremsat i folketingssamlingen 2007-08, 1. samling, men som ikke nåede at blive vedtaget pga. folketingsvalget den 13. november 2007. Og som flere ordførere har bemærket, er den eneste reelle ændring den foreslåede bestemmelse om ikrafttræden. Det foreslås således, at lovforslaget træder i kraft den 1. marts 2008. Det foreslås endvidere, at størsteparten af bestemmelserne i loven får virkning fra den 1. januar 2008.

Da lovændringen er begunstigende for medlemmerne af til ATP, er det ikke forbundet med betænkeligheder at give lovforslaget tilbagevirkende kraft.

Jeg vil afslutningsvis takke ordførerne for den støtte, de har givet til lovforslaget i dag.

Kl. 10:15

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og det betyder, at forhandlingerne er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, bekræfter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om Ligebehandlingsnævnet.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 12.12.2007).

Kl. 10:15

Forhandling

Formanden:

Den første ordfører er fru Sophie Løhde.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Mulighedernes samfund, sådan lød overskriften på regeringsgrundlaget for 2007. Og netop muligheder er jo også, hvad det her forslag tager sigte mod, idet det omhandler etableringen af et ligebehandlingsnævn, således at vi kan sikre bedre og mere ensartede muligheder for den enkelte i forbindelse med at få en klage over forskelsbehandling behandlet.

For Venstre er det centralt, at den enkelte udelukkende vurderes på, hvad man kan, og ikke på, hvordan man ser ud, hvor man kommer fra, hvilken hudfarve eller hvilket køn man har. Og i den sammenhæng synes vi også, det er et centralt instrument til at slå hårdt ned over for enhver form for diskrimination, at den enkelte til enhver tid både uden for og på arbejdsmarkedet sikres på en nem og overskuelig måde, såfremt man oplever diskrimination.

Som reglerne er i dag, skal man rette henvendelse til forskellige instanser alt efter karakteren af diskriminationen. Jeg kan bare nævne et par eksempler på den måde, sagsbehandlingen foregår på i dag. Drejer det sig om forskelsbehandling på baggrund af køn, skal henvendelsen rettes til Ligestillingsnævnet, i forbindelse med diskrimination på grund af etnisk oprindelse henvises den forurettede til Klagekomiteen for Etnisk Ligebehandling, og i helt andre tilfælde som eksempelvis handicap, religion eller politisk anskuelse har den enkelte kun mulighed for at rette henvendelse til domstolene eller i det fagretlige system, alt sammen fordi der ikke findes ét centralt administrativt klagenævn.

Man kunne også tage de sager, hvor der indgår forskellige typer af diskrimination på en og samme tid, for så skal den enkelte jo rette henvendelse til en lang række forskellige instanser samtidig, fordi der ikke er den ene indgang for den enkelte.

En så uensartet og meget ofte også besværlig klageadgang for den enkelte er ikke blot uhenigtsmæssig, det er også urimeligt. Derfor synes vi, at det er yderst centralt for Venstre, at alle får en lige, let og billig adgang til at få behandlet sin sag.